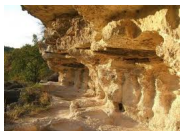

По Великден във Видинския край се изпълнява народният обичай "Росен"

Написано от ivailo

Неделя, 24 Април 2011 20:23

Видин. Традиционно по Великден във Видинския край се изпълнява народният обичай "Росен", който е с дълбоки традиции. Всяка година на втория ден от Възкресение Христово в района на Алботинския скален манастир, който се намира в близост до село Градец се събират хора от близките села, каза за радио "Фокус"- Видин Пролет Борисова, секретар на читалище "Просвета" в село Градец. Тя уточни, че на този ден се събират местните хора от селата Раброво, Бойница, Градец, Гъмзово, Делейна на поляната до скалния манастир и възхваляват Възкресението господне. Тези дни са дни, в които е забранено на местните да излизат на полето за полска работа, а се събират на веселие по повод Възкресението на Христа. "На Росен се веселят, вият се хора, бере се билката росен, която цъфти по това време на годината. Това цвете се среща само на няколко места в България, познато е още като росалийче или самодивско биле. Известно е с това, че се дава на любимата или любимия. Навремето знахарите по този край са ползвали билката за лекуване на епилепсия", обясни Борисова. Билката се бере по ранна доба, още по тъмно преди росата, за да се запазят лечебните свойства. Известно е още, че това цвете е богато на етерични масла и лятото, когато слънчевите лъчи го огреят силно то създава впечатлението, че се самозапалва и гори. Смята се още, че билката помага на млади бездетни семейства, които ако преспят на поляната в нощта, булката ще зачене. По думите на Борисова всички легенди за билката и обичаите са свързани неизменно с Алботинския манастир, за който е обявено, че е царският скален манастир, посещаван навремето от аристокрацията на старопрестолния град. П разникът символизира веселие, жизнерадостност, любов и преклонение пред величието на природата, сляла се с възхвалата на Възкресението Христово. Играят се хора, правят се богати семейни софри на земята, подаряват си перашки (боядисани яйца), катерят се до скалния манастир. В късния следобед, хората се прибират с букети от божур и росен.

Пролет Борисова разказа още, че на третия ден от Великден в село Градец се е ходело на друга поляна „Маргарет”(Крива ливада), местността "Кошановц", където се е беряла дива момина сълза, известна като маргарет. Поради факта, че това от дълго време е работен ден, празнуването на третия ден на Великден в тази местност е почти отшумял.

Друго интересно за Алботинската обител е, че той е бил един от центровете на разпространението на исихазма - мистическото течение в православното християнство, чийто основатели и последователи са св. Теодосий Търновски, св. Ромил Видински(Бдински), Патриарх Евтимий, митрополит Киприан Киевски и др. Философията на исихазма е чрез усилените молитви и вглъбяване, вярващите да постигнат единение с Бога. През XIV век, исихазмът от монашеска практика се превръща в учение, което си поставя за цел да възстанови прекъснатата връзка между човека и Бога, допълни секретарят на читалището в село Градец.

радио "Фокус" - Видин

{loadposition user28}